

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 336/2019-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti Silverside, a. s., Plynárska 7/B, Bratislava, IČO 50 052 560, právne zastúpenej advokátkou Mgr. Hanou Kulíškovou, Klariská 7, Bratislava, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 Co 8/2019 z 12. februára 2019, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti Silverside, a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2019 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Silverside, a. s., Plynárska 7/B, Bratislava IČO 50 052 560 (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Co 8/2019 z 12. februára 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalovanou v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 11 Csp 141/2018 o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy s cieľom úhrady nesplatennej časti tohto spotrebiteľského úveru po jeho splatnosti. V tomto konaní okresný súd vydal 15. októbra 2018 uznesenie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie ukladajúce žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosti tejto dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) Civilného sporového poriadku, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že ho potvrdil. V odôvodnení krajský súd v podstatnom k odvolacím námietkam uvádza:

„5. Oboznámením sa s obsahom spisu, jeho odôvodnením, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, najmä jeho zákonných procesných podmienok súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne procesné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia posúdil, a preto odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

6. K odvolaniu žalovaného uvádza, že uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za dôvodné. Neodkladným opatrením súd prvej inštancie neposudzoval právny vzťah ako celok, lebo rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej. Z tohto dôvodu odvolací súd v rámci posúdenia dôvodnosti odvolania žalovaným skúmal a posudzoval len odvolacie námietky týkajúce sa dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Je nesporné, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, a preto v zmysle ust. § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení

neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 250/2007 Z.z.) má spotrebiteľ vždy právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda v zmluvnom vzťahu, v ktorom vystupuje na strane spotrebiteľ a dodávateľ sa naliehavý právny záujem predpokladá. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak existuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje obídením súdneho procesu realizovaním zrážok zo mzdy porušiť právo každého na ochranu majetku zaručeného čl. 20 ústavy. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie vo veci Valéria Marcinová/Pohotovosť s.r.o. Bratislava C-30/12, z ktorého vyplýva, že čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie podľa právnej úpravy vyplývajúcej z CSP) za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade žalobkyňa 2/ preukázala nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov týkajúcej sa pozastavenia realizácie zrážok zo mzdy z dôvodu, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne 2/ na výkon zrážok zo mzdy. Uvedené skutočnosti boli preukázané listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, na ktoré v skutočnosti súd prvej inštancie správne poukázal.

7. Inštitút neodkladného opatrenia má len predbežnú povahu a je ho možné nariadiť vtedy, ak nie sú dané podmienky pre rozhodnutie vo veci samej. Zákonnými predpokladmi pre jeho nariadenie je nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov a obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Predpokladom pre jeho nariadenie je aspoň osvedčené právo a aspoň osvedčené ohrozenie tohto práva. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní neprihliada ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, tak ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní...“

4. Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že neodkladné opatrenie bolo vydané bez splnenia zákonných podmienok na jeho vydanie aplikáciu práva Európskej únie, ktoré sa na vec sťažovateľky nevzťahuje, namieta tiež prekročenie právomoci všeobecných súdov a neprimeranú favorizáciu práv protistrany – spotrebiteľa. Vo veci konajúce súdy nevzali do úvahy žiaden z dôkazov predložených sťažovateľkou a odmietli sa zaoberať jej odvolacími námietkami, preto považuje napadnuté uznesenie krajského súdu sťažovateľka za arbitrárne, z ústavného hľadiska neudržateľné a majúce za následok porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces. Sťažovateľka namieta i porušenie princípu rovnosti sporových strán v konaní. Argumentuje takto:

«Zmluva bola uzavretá v súlade s právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné podmienky. To, že formulárový text Zmluvy, ako aj Dohody, neobsahuje neprijateľnú podmienku a že dohoda o zrážkach zo mzdy, ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere sú platné, spoľahlivo ustálil Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn.: 41Cpr/22/2018 (vo veci iného žalobcu, pozn.)... Sťažovateľ zdôrazňuje, že Dohoda je úplne identická... Sťažovateľ má za to, že údaje týkajúce sa poskytnutého úveru sú v súlade s právnymi predpismi, keď zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné plnenia sú dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo Zmluvy.

Nakoľko v danom prípade dochádza ku kolízií dvoch protichodných práv, a to práva Sťažovateľa na nerušené podnikanie, práva na plnenie, na návratnosť jeho investície a súčasne práva Žalobcu v 2. rade na mzdu, mal Krajský súd v Prešove (rovnako tak aj Okresný súd Vranov nad Topľou) kvalifikovane posúdiť ktorému z týchto dvoch práv dá prednosť.

... ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery strán sporu, musí nastať stav, v ktorom existuje dôvodná potreba dočasnej regulácie právnych vzťahov medzi stranami sporu, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie alebo je potreba dočasného upravenia pomerov nutná z dôvodu hrozby realizovania pochybného práva;

(ii) a potreba bezodkladnej úpravy pomerov musí byť vždy naliehavá a potreba tejto úpravy musí byť preukázaná.

... v právnom štáte, nemožno takéto obmedzovanie práva Sťažovateľa podnikať tolerovať a domnelá ochrana práva Žalobcu v 2.rade na mzdu nepožíva za daných okolností (šikanóznosť Žaloby s cieľom vyhnúť sa plneniu) zákonnú ochranu...

... Ak výsledok hodnotenia navzájom konfliktných práv je taký, že intenzita zásahu do práva Žalobcov, resp. Žalobcu v 2. rade na mzdu je nízka, avšak súčasne miera uspokojiteľnosti práva Sťažovateľa na splatenie poskytnutého Úveru je vysoká, Sťažovateľ má za to, že je namieste sa prikloniť k právu Sťažovateľa na riadne a včasné splatenie poskytnutého Úveru a poskytnúť mu v zmysle článku 46 a nasl. Ústavy SR náležitú súdnu ochranu a Uznesenie a Napádané rozhodnutie zrušiť.

V prípade nariadenia neodkladného opatrenie je potrebné, aby sa prihliadalo na primeranosť jeho nariadenia... Sťažovateľ poukazuje na to, že ako Okresný súd Vranov nad Topľou, tak ani Krajský súd v Prešove žiadnym spôsobom neodôvodnili, prečo je nariadenie neodkladného opatrenia primeraným opatrením. Analýzu primeranosti Okresný súd Vranov nad Topľou a Krajský súd v Prešove (Alexyho formula) neuskutočnili.

... Okresný súd Vranov nad Topľou a Krajský súd v Prešove porušili princíp právnej istoty, postupovali v súdnom konaní v rozpore s predpismi hmotného práva a prekročili tak rámec svojej kompetencie, keď si súdy bez akéhokoľvek hmotnoprávneho podkladu myslia, že:

(i) paušálne inštitút dohôd o zrážkach zo mzdy je v rozpore s európskym právom, a teda súdy keď vidia, že spotrebiteľ len spochybní platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, automaticky vydávajú neodkladné opatrenia;

(ii) spotrebiteľovi je potrebné poskytovať spotrebiteľskú ochranu vždy a za každých okolností a nie len v prípadoch, za podmienok a spôsobom predpokladanými právnymi predpismi, takže, keď súdy vidia, že stranou sporu je spotrebiteľ, bez ďalšieho vydávajú neodkladné opatrenie;

(iii) neodkladné opatrenie možno vydať aj keď, na jeho vydanie nie sú splnené zákonné predpoklady.

Sťažovateľ zdôrazňuje, že úijné právo nehovorí, že dohody o zrážkach zo mzdy sú nezákonným inštitútom (ako si úijné právo vykladajú súdy). Úijné právo hovorí, že IBA VÝLUČNE v prípade, ak sa na základe dohody o zrážkach mzdy plní plnenie, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, tak vyžadovanie takéhoto plnenia na základe dohody o zrážkach zo mzdy je nezákonné. A teda úijné právo nechráni pred inštitútom dohody o zrážkach zo mzdy ako takým, úijné právo chráni spotrebiteľa iba pred plnením z neprijateľnej zmluvnej podmienky na základe dohody o zrážkach zo mzdy.

... pozastavili výkon zrážok zo mzdy Žalobcu v 2. rade len na základe skutočnosti, že sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský vzťah, pričom Okresný súd Vranov nad Topľou a Krajský súd v Prešove nebrali do úvahy, že (i) Žalobcovia sú v omeškani so splnením svojho záväzku, že (ii) Sťažovateľ disponuje právnym titulom na uspokojenie svojej splatnej pohľadávky zrážkami zo mzdy, a že (iii) zrážky zo mzdy sú vykonávané v zákonom prípustnej výške. Okresný súd Vranov nad Topľou a Krajský súd v Prešove tak neprimeranou snahou chrániť spotrebiteľa svojvoľne a nezákonne bránia Sťažovateľovi vykonať svoje právo. ... dotvárajú a rozširujú práva spotrebiteľov, ako aj svoje rozhodovacie kompetencie nad zákonom stanovený rozsah.

Sťažovateľ má za to, že Uznesením Okresný súd Vranov nad Topľou a Napádaným rozhodnutím Krajský súd v Prešove porušil princíp právnej istoty, ktorý je ukotvený ako v ústavnej, tak aj zákonnej rovine (Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a súvzťažne čl. 2 ods. 3 Ústavy SR).

... ak Dohoda kopíruje zákonné ustanovenia (čo Dohoda kopíruje!), nie je možné dedukovať na možnosť existencie neplatnosti Dohody a súčasne nie je vnútroštátny súd oprávnený tieto zmluvy podrobiť preskúmaniu neprijateľnosti zmluvných podmienok. Ak súdy konajú inak, potom konajú nezákonne. ... čo spôsobilo, že Napádané rozhodnutie javí znaky sudcovskej svojvôle a konanie sa nejaví ako spravodlivé.

Okresný súd Vranov nad Topľou ako i Krajský súd v Prešove však, aj napriek tomu, že Ústavný súd Slovenskej republiky judikuje, že aj vo vzťahu k neodkladným opatrenia je potrebné poskytovať ochranu obom stranám sporu, sa v Napádanom rozhodnutí vyčlenil len k tomu, že ochranu poskytol Žalobcovi v 2. rade ako spotrebiteľovi, avšak Sťažovateľovi ako veriteľovi ochranu neposkytol. Ide tak jasne a zreteľne o porušenie práva Sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie.

Sťažovateľ má za to, že Krajský súd v Prešove základné právo Sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie..., porušil tiež tým, že sa v Napádanom rozhodnutí nevysporiadal náležitým spôsobom s argumentmi Sťažovateľa podstatnými pre rozhodnutie o Odvolaní, ktoré Sťažovateľ podporil právne relevantnými dôkazmi... formálnym úkonom odmietol zaoberať odvolacími dôvodmi upravenými v ust. § 365 CSP, došlo k stavu, kedy je Napádané rozhodnutie neústavné z dôvodu odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

... ak je v sporovom konaní v postavení jednej strany sporu spotrebiteľ, a teda subjekt s postavením slabšej strany, samozrejme, všeobecné súdy „dorovnávajú“ procesné postavenie tejto strany sporu, avšak toto „dorovnanie“ nemôže byť vyhrotené až do stavu, kedy je postavenie tejto slabšej strany sporu nadradené, a jej práva sú nezákonne nadradené druhej sporovej strane.»

5. Na základe tejto argumentácie sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že:

„Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.02.2019, sp. zn. 4Co/8/2019-164 bolo porušené základné právo Sťažovateľa podnikateľ podľa ust. článku 35 ods. 1 Ústavy SR, princípu právnej istoty podľa čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR súvzťažne s právom na spravodlivý súdny proces, základné právo Sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa ust. článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo Sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom podľa ust. článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.02.2019, sp. zn. 4Co/8/2019-164 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pozostávajúce z trov právneho zastúpenia...“

6. *Vzhľadom na to, že ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu má obmedzené trvanie do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného okresným súdom pod sp. zn. 11 Csp 141/2018, ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že predmetné konanie dosiaľ právoplatne skončené nebolo a vo veci je nariadený termín pojednávania na 4. november 2019.*

II.

Relevantná právna úprava a judikatúra

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 35 ods. 1 ústavy každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

13. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

14. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

15. Ústavný súd v súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti považuje za potrebné poukázať aj na svoje ústavné postavenie, z ktorého vyplýva, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Je v právomoci všeobecného súdu vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (m. m. I. ÚS 19/02, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06).

16. Z hľadiska predmetu konania je významné, že posudzovanie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia je predovšetkým vecou všeobecných súdov (čl. 142 ústavy). Ústavný súd meritorne posudzuje neodkladné opatrenia zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie pristupuje len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o neodkladných opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu.

17. V zmysle ustálenej súdnej praxe ústavného súdu postup súdu v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi) nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

III.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

18. V úvode ústavný súd podotýka, že nespúšťa zo zreteľa rozdielnosť bývalej právnej úpravy predbežných opatrení a súčasnej právnej úpravy neodkladných opatrení,

najmä oslabenie dočasnosti a provizórnosti neodkladného opatrenia, keďže jeho vydanie nemusí obligatórne nadväzovať na konanie vo veci samej. V posudzovanej veci sťažovateľky však bolo vydané neodkladné opatrenie v už začatom konaní, a je preto potrebné dodať aj to, že jeho trvanie je limitované procesným výsledkom konania vo veci samej (§ 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

19. Sťažovateľka napadnutému uzneseniu vytyka najmä jeho arbitrárnosť, nesprávne právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre jeho vydanie najmä v otázke primeranosti a nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov strán sporu, neprimeranú ochranu poskytnutú žalobkyni – spotrebiteľke porušujúcu princíp rovnosti strán v konaní a porušenie princípu právnej istoty, keď v podobných veciach nebola neprijateľnosť podmienok totožných zmlúv v súdnom konaní zistená.

20. Ústavný súd z hľadiska argumentov sťažovateľky preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu citované v bode 3 tohto uznesenia a nezistil takú skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup krajského súdu nemajúci oporu v zákone. Odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu podľa názoru ústavného súdu zodpovedá požiadavkám primeraného odôvodnenia rozhodnutia o neodkladnom opatrení, ktoré má len dočasný charakter, je vnútorne konzistentné a zrozumiteľné, pričom sa zaoberá pre posúdenie veci podstatnými skutočnosťami. Keďže v konaní vo veci bude potrebné posúdiť prijateľnosť podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v priamej súvislosti s tým aj dohody o zrážkach zo mzdy, nepovažuje ústavný súd zastavenie výkonu zrážok zo mzdy na obdobie do právoplatnosti skončenia meritórneho konania za natoľko neprimeraný zásah do majetkových práv sťažovateľky, aby bolo možné uvažovať o jeho ústavnej neakceptovateľnosti. Zároveň odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje znaky sudcovskej svojvôle či arbitrárnosti, napriek presvedčeniu sťažovateľky o opaku. Ústavný súd nie je oprávnený nahrádzať úvahu všeobecných súdov vychádzajúcu z ich skutkových zistení vo veci svojou vlastnou, a to zvlášť s prihliadnutím na dočasnú povahu úpravy vzťahov neodkladným opatrením a nezistenie neakceptovateľného procesného excesu vo veci. Ústavný súd preto konštatuje, že nie je ústavne relevantný dôvod do napadnutého rozhodnutia krajského súdu z jeho strany zasahovať, pretože jeho odôvodnenie nesignalizuje príčinnú súvislosť s namietaným porušením základných práv

sťažovateľky podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažnosť sťažovateľky je preto potrebné ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnuť.

21. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že ochrana poskytovaná neodkladným opatrením nie je podmienená vykonaním rozsiahleho a úplného preukázania skutočností majúcich vplyv na výsledok meritórneho konania a zároveň požiadavky kladené na jeho odôvodnenie nie sú natoľko prísne ako v konaní vo veci samej, ak má dočasnú povahu. Preto je aj ústavný súd pri posudzovaní ústavnej akceptovateľnosti neodkladných opatrení benevolentnejší ako pri konaniach vo veci samej a zasiahne len v úplne ojedinelých neutržateľných prípadoch, čo nie je prípad sťažovateľky. Požiadavky prezentované sťažovateľkou na kvalitu napadnutého uznesenia nezohľadňujú predbežnú povahu a dočasný charakter ochrany poskytovanej neodkladným opatrením.

22. Keďže bola sťažnosť sťažovateľky odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2019

Jana Laššáková
predsedníčka senátu